

Consegüent i conseqüent

Conseqüent (amb q i consegüent (amb g són mots que tenen una mateixa etimologia —al·lòtrops, en diuen els lingüistes— com ara hospital i hospital o càtedra i cadira. Consegüent representa la forma culta i consegüent la forma popular, amb la sonorització de la consonant intervocàlica. Encara que aquests dos mots havien estat utilitzats abans amb el mateix valor, la llengua moderna ha fixat els casos d'aplicació de cada un i, sobretot —que és el que ens importa d'assenyalar—, les diverses formes adverbials que han originat, que no deixen, però, de suscitar continus dubtes i vacil·lacions.

D'una banda, doncs, tenim l'adverbi de manera conseqüentment, obtingut a partir de conseqüent (amb q i que vol dir, com és lògic, «d'una manera conseqüent». Aquest adverbi se sol aplicar a verbs com ara actuar, obrar, procedir, comportar-se, etc, quan es diu de qui ho fa d'acord amb les seves idees o els seus principis. I de l'altra tenim les locucions adverbials per consegüent (amb g i en conseqüència —obtinguda amb el substantiu corresponent a conseqüent. I conseqüentment, adverbi format sobre consegüent, que, de fet, tenen el mateix valor. En realitat, es pot dir que totes tres formes s'usen habilitades com a conjuncions, indicant que la frase que introdueixen és conseqüència o continuació lògica del que s'ha dit abans. Tenen, per tant, una aplicació que les acosta a la cèlebre conjunció doncs —tan sovint, encara, usada incorrectament, amb valor causal—, i en un bon nombre de casos la poden substituir.

La confusió més usual, naturalment, sol ser: lloc entre conseqüentment (d'una manera conseqüent) i conseqüentment (en conseqüència).